

ת"פ 44995/03/17 - ציון כמיסה נגד מדינת ישראל רשות הטבע והגנים

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 44995-03-17 מדינת ישראל נ' כמיסה ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת הדס רוזנברג שיינרט
מבקש ציון כמיסה
נגד מדינת ישראל רשות הטבע והגנים
משיבה
החלטה

1. לפניי בקשת הנאשם לביטול כתב אישום לאור טענות מקדמיות מספר, ובהן טענה לקיומו של פגם או פסול בכתב האישום, טענה לפיה העובדות המתוארות בכתב האישום אינן מהוות עבירה וטענה בדבר קיומה של הגנה מן הצדק, כל זאת בהתאם לסעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982.

2. לשיטת הנאשם, קיים פגם בעצם הגשת כתב האישום, הנעוץ בכך שהגשת כתב האישום הנה תולדה של מערכת יחסים עכורה שפתחו אנשי הרשות כלפי הנאשם.

עוד נטען, כי עובדות כתב האישום אינן מהוות עבירה, שכן מעולם לא בצעה רשות שמורות הטבע סקר לצמחים בזמן אמת או בתקופה שקדמה להגשת כתב האישום, כך שהנאשם לא יכול היה לדעת שקיימים ערכי טבע מוגנים בחלקותיו.

טענה נוספת היא שהגשת כתב האישום וניהול ההליך הפלילי נגד הנאשם עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק ושל הגינות משפטית. הנאשם גורס כי הרשות לא הכריזה על חלקותיו כעל שמורת טבע, כי עובר לחודש מאי 2015 היה לו אישור כריתה לעצים וכי עדויות וראיות המאשימה לזקות בסתירות ובפרכות שונות. לשיטת ההגנה, החוק אינו אוסר על עיבוד שטח חקלאי והנאשם לא כרה חול אלא העביר חול או רכש חול ואחסנו.

3. המאשימה מתנגדת לבקשה. לגרסת המאשימה, הבקשה איננה מצביעה על פגמים בניסוח כתב האישום והיא כוללת טענות עובדתיות הטעונות הוכחה מטעם הנאשם. עוד נטען, כי הטענות המועלות אינן מבססות עילה לביטול כתב האישום, מה גם שהעבירות המיוחסות לנאשם נוגעות לפגיעה בערכי טבע מוגנים, המוגנים בכל הארץ, ולא לפגיעה בשטח שמורת טבע.

4. **סעיף 33 לחוק הגנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, תשנ"ח-1998**, קובע כדלקמן:

"(א) השר רשאי להכריז על ערך טבע, שלדעתו יש ערך בשמירתו או יש סכנה להכחדתו, כעל ערך טבע מוגן, בין בכל הארץ ובין באזור פלוני או במקום פלוני; הכרזה על ערך טבע מוגן תפורסם ברשומות;

(2) לא יכריז השר על ערך טבע שהוא עתיקה כמשמעותה בחוק העתיקות, כעל ערך טבע מוגן, אלא לאחר התייעצות עם המנהל כמשמעותו בחוק האמור.

(ב) השר, לאחר התייעצות עם המועצה, רשאי לקבוע בתקנות הוראות בדבר ערך טבע מוגן, הסדרת השמירה עליו, עידוד רבייתו, החזקתו וההגנה עליו, בין דרך כלל ובין לאזור, למקום או לעונה.

(ג) **לא יפגע אדם בערך טבע מוגן, אלא בהיתר כללי או מיוחד מאת המנהל.**

(ה) בסעיף זה -

"פגיעה" - לרבות השמדה, הריסה, שבירה, חבלה, קטיפה, עקירה, נטילה, שלייה, הרעלה, שינויה של צורה או של תנוחה טבעית של ערך טבע או הפרעה למהלך התפתחותו הטבעית, לרבייתו או לשמירתו;

5. רשימת ערכי הטבע המוגנים מצויים **באכרזת גנים לאומיים שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה (ערכי טבע מוגנים), התשס"ה - 2005** במסגרת התוספת ובסעיף 2 נקבע כי ערכים אלו מוגנים בכל הארץ.

6. הוראות החוק שנסקרו מעלה מצביעות על כך, שכל שיוכח שהנאשם פגע במעשיו בערכי טבע מוגנים, הכלולים באכרזה, ללא קבלת היתר כנדרש, יש בכך כדי להוות עבירה, אף מבלי שהחלקות הנוגעות לעניין הוכרזו כשמורת טבע.

לא מצאתי גם כי ההגנה הצביעה על פגם בניסוח כתב האישום, כמובנו בסעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי.

7. כבסיס לטענותיו המקדמיות של הנאשם, מגולל הנאשם טענות עובדתיות שונות, הטענות הוכחה וברור עובדתי, הן באשר למעשיו ולמודעותו לביצוע העבירות והן באשר להתנהלות הרשויות כלפיו. נוכח טיבן של הטענות, לא ניתן להכריע בהן טרם שמיעת שלב הראיות בתיק ולפיכך הכרעה בהן תינתן, במידת הצורך, במסגרת הכרעת הדין.

8. נוכח האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה לביטול כתב האישום.

המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח תשרי תשע"ט, 07 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.

ניתנה היום, כ"ח תשרי תשע"ט, 07 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.

חתימה